

ceo

CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

KINO
Klasa
MONOLITH

DETEKTYW

BRUNO

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

Shipsboy | Mazowiecki Instytut Kultury | Aeroplan Studios 2022

WSTĘP

DETEKTYW BRUNO

Film Magdaleny Nieć i Mariusza Paleja *Detektyw Bruno* to ciepła, pogodna historia, której forma i treść zostały dostosowane do potrzeb dzieci i wczesnej młodzieży. Dla małoletniej widowni stanie się źródłem wielu pozytywnych przeżyć. Oferuje sympatycznych bohaterów i bohaterki, wartką akcję, humor, a także prospołeczne przesłanie.

Zawarte w filmie wątki otwierają wiele możliwości do realizacji zajęć szkolnych. Dobrze wpisują się w potrzeby rozwojowe grupy docelowej oraz odpowiadają na kontekst obecnej sytuacji globalnej – źródła wielu napięć i niepokojów. Niniejszy pakiet materiałów dzieli się na dwie części. Na początku znajduje się omówienie filmu pod kątem tematów, które można poruszyć w trakcie lekcji czy dyskusji po seansie. Zostały w nim uwypuklone najważniejsze treści, wyróżniające Detektywa Bruna jako wartościową propozycję na grupowe wyjście do kina.

Na dalszych stronach proponujemy zestaw aktywności edukacyjnych. Odnoszą się one bezpośrednio do fabuły filmu, dlatego w większości dotyczą Warszawy. Mogą stać się wsparciem wycieczki do lub po stolicy. Sprawdzą się również na zajęciach w klasie czy jako zadania do wykonania w domu. Dzięki elastyczności i różnorodności nadają się do pracy indywidualnej i grupowej. Treści podzieliliśmy na osobne karty pracy, gotowe do wydrukowania i rozdania młodzieży.

Przygody Oskara i Bruna stanowią filmową propozycję, która pozwoli na wytchnienie, oderwanie na chwilę myśli od problemów oraz wspólne przeżycie emocji. Jednocześnie mają potencjał na urozmaicenie zajęć szkolnych poprzez ciekawe aktywności do wspólnego wykonania, ale też pogłębioną dyskusję. Dzięki temu nie tylko dostarczą zabaw i wiedzy, lecz staną się także wsparciem dla budowania integracji w klasie.

REŻYSERIA

Magdalena Nieć
Mariusz Palej

SCENARIUSZ

Marcin Ciastoń
Ewa Rozenbajgier

OBSADA

Piotr Głowacki
Iwo Rajski
Karolina Gruszka
Edyta Jungowska
Ireneusz Czop
Dorota Kolak
Diana Zamojska
Martyna Woźniak
Mia Goti

WSPÓLNE PRZEŻYCIE, CIEKAWA ROZMOWA

Opracowanie: Marcin Majkut

*Wyobraźmy to sobie. Właśnie kończy się XIX wiek, gdy pionierzy kina szukają idealnej formuły dla swoich wynalazków i odpowiedzi na szereg kluczowych pytań. Jaki materiał będzie najlepiej utrzymał obraz? Ile klatek na sekundę stworzy optymalne filmowe wrażenie? I w końcu: co właściwie widzownia chce oglądać i w jakich warunkach? Wpadają na różne pomysły, inaczej też rozwijają swoje prototypy. Na przykład Thomas Edison jest przekonany, że seanse filmowe najlepiej jest przeżywać w pojedynkę. Napędzany tym przekonaniem tworzy kinetoskop, maszynę z wizjerem dla jednego widza. Bracia Lumière mają zgoła inną koncepcję. Zakładają, że pokaz filmowy zyskuje, gdy staje się doświadczeniem społecznym, wierzą, że ludzie chcą dzielić ze sobą przeżycia. Konkurencja jest ostra, ale to genialni Francuzi mają rację. Choć wynalazek Edisona pierwszy pojawia się na rynku, to właśnie oni nadają ton dalszemu rozwojowi kinematografu. Oprócz maszyny do wyświetlania filmów oferują bowiem widzom coś jeszcze – okazję do wspólnego doświadczania emocji i pomysł na bycie razem. Daję nam, jednym słowem, **KINO**.*

Rzut oka w przeszłość przypomina o tym, że kino od ponad 130 lat nie zawodzi jako miejsce spotkań. Jest nie tylko rozrywką. Wspiera w odnajdywaniu poczucia wspólnoty z innymi, gdy czujemy się osamotnieni. Przypomina o podzielanych wartościach, gdy się gubimy. I choć nie rozwiąże żadnych realnych problemów, może pomóc oderwać się na chwilę od kłopotów i zrelaksować, a to – w sytuacjach, którym trudno zaradzić – jest zasadną i zalecaną metodą radzenia sobie ze stresem. Również dlatego warto zobaczyć film w kinie, gdzie można głębiej zanurzyć się na chwilę w innej rzeczywistości. Po seansie warto zaś podjąć z grupą rozmowę na jeden z poniższych tematów.

1. RELACJE

Historia osieroconego Oskara, angażującego gwiazdora serialu detektywistycznego do rozwikłania tajemnicy ostatniego prezentu od rodziców, może być świetnym wprowadzeniem do zajęć poświęconych relacjom. Kształtujące się w wieku 8–12 lat poczucie tożsamości niezwykle mocno wiąże się z tym, jak przebiegają kontakty dziecka z rówieśnikami. Od tego, czy czuje się lubiane i akceptowane przez innych, będzie w dużej mierze zależał jego wewnętrzny obraz siebie. Z tych i innych względów zrozumienie dynamiki relacji i przyswojenie sobie zachowań sprzyjających przyjaźni jest w tym czasie dla dzieci niezwykle istotne. Detektyw Bruno wpisuje się w tę potrzebę, eksplorując temat budowania pozytywnych stosunków z innymi w pogłębiony i wielowymiarowy sposób.

I tak dorastanie do relacji staje się udziałem aktora Bruna Księskiego. Pod wpływem wpatzonego weń Oskara zmienia się on ze skupionego na sobie narcyza w osobę zdolną do empatii i troski. Analizując postępowanie bohatera z początku i z końca historii, widzowie i widzki z łatwością wskażą zachowania utrudniające kontakt z innymi (np. niepamiętanie imion innych osób, okazywanie kolegom i koleżankom lekceważenia, wysługiwanie się innymi), jak i te, które budują mosty między ludźmi (spędzanie czasu z innymi i zainteresowanie dla ich potrzeb, pomaganie innym w realizacji ich marzeń i planów, wspieranie innych w trudnych momentach). Rozmowa na ten temat pozwoli zwrócić uwagę na to, że relacje to coś, na co mamy realny wpływ, a nie nagroda za to, jak wyglądamy albo ile mamy zabawek.

Niezwykle pozytywną ilustracją dbania o relacje będzie także postać Oskara, który obdarza swojego nowego kumpla detektywa zaufaniem i bezwarunkową akceptacją, lecz jednocześnie w chwili rozczarowania potrafi szczerze przyznać się do żalu i wyrazić brak zgody na jego zachowanie. Pytania dotyczące tego bohatera pozwolą dostrzec wartość podobnej lojalności i uczciwości wobec bliskich.

Warto również podjąć kwestię popularności. Po przejściu swojej przemiany Bruno Księski przedkłada autentyczny kontakt z ważnymi dla siebie ludźmi nad poklask i podziw tłumów. Zatrzymanie się przy tym wątku i uważna rozmowa o motywach bohatera może dostarczyć ciekawych wniosków i inspiracji.

PYTANIA DO DYSKUSJI:

- Czy Waszym zdaniem Oskar jest dobrym przyjacielem dla innych?
- Jak wyglądają jego relacje z innymi członkami jego nowej rodziny?
- Jak Oskar podchodzi do swojego nowego kumpla Bruna?
- W jaki sposób jego zachowanie różni się od zachowania Bruna wobec innych?
- Czy Bruno jest lubiany? Za co lubi go publiczność?
- W jaki sposób Bruno różni się od bohatera, którego gra w popularnym serialu?
- Czy Bruno umie dbać o ludzi?
- Czy jest coś, za co można go polubić?
- Czy sądzicie, że Oskar i Bruno są dobrymi przyjaciółmi? Dlaczego tak? Dlaczego nie?
- Kiedy Bruno zawodzi Oskara jako partner i przyjaciel? Jak reaguje Oskar?
- Dlaczego Oskar wybacza Brunowi?
- Jak zmienia się Bruno? Czego się uczy dzięki Oskarowi?

2. STRATA

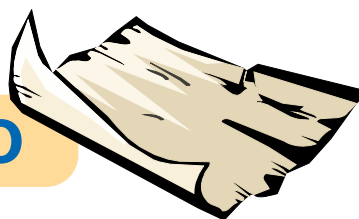
Kolejnym niezwykle istotnym wątkiem filmu jest wsparcie osób radzących sobie ze stratą. Oskar przeżywa żałobę po rodzicach i dlatego poszukiwania ostatniego prezentu od nich można uznać za specyficzny rodzaj rytuału, który pozwala pożegnać się z najbliższymi i odzyskać poczucie bezpieczeństwa. Interakcja chłopca z otoczeniem w tym ważnym dla niego momencie może zapewnić wgląd w emocje osób będących w podobnej sytuacji, a także podpowiedź odnośnie do tego, jak najskuteczniej można im pomóc. Istotne jest rozłożenie akcentów i podkreślenie, jak bardzo ważne wobec podobnego kryzysu są po prostu podążanie za potrzebami, akceptacja i towarzyszenie osobie dotkniętej kryzysem. Bruno Księski nie toczy z chłopcem głębokich rozmów, także z tego powodu, że nie wie o sytuacji Oskara. Jednak gdy odpowiada na wezwanie chłopca i angażuje się w jego sprawę, pomaga mu skonfrontować się ze stratą, zamknąć pewien etap i otworzyć się na nowe życie, przy boku nowych opiekunów. Podobne postawienie sprawy jest spójne z wiedzą na temat wsparcia osób zmagających się ze stratą oraz będzie cennym punktem odniesienia do rozmów o trudnych emocjach, jakie wywołują współczesne wydarzenia.

PYTANIA DO DYSKUSJI:

UWAGA! Podejmowany temat jest delikatny i może dotyczyć traumatycznych przeżyć osób włączonych do rozmowy. Rekomendujemy unikanie bezpośrednich odniesień do kwestii straty i żałoby i skupienie się raczej na bardziej ogólnym temacie – trudnych emocji i towarzyszenia osobom zmagającym się z kryzysową sytuacją. Buforem bezpieczeństwa będą bohaterowie filmu i – o ile uczestnicy i uczestniczki rozmowy nie wyrażą chęci podzielenia się bardziej osobistymi przeżyciami – warto trzymać się filmowej historii.

- Oskar przeżywa ciężkie chwile – po czym możemy to poznać?
- Jak sobie radzi z tą sytuacją?
- Czego najbardziej potrzebuje w tej chwili?
- Czy osoby z jego otoczenia umieją mu pomóc?
- Jak mu pomagają?
- Jak myślicie, dlaczego Oskar zwraca się do Bruna?
- Jak traktuje go Bruno na początku, a jak na końcu ich znajomości?
- Jak myślicie, dlaczego Oskar tak łączy się do Bruna?
- Co daje mu ta relacja?
- Co sprawia, że Oskar czuje się lepiej?
- Które z zachowań Bruna wydaje Wam się najważniejsze dla Oskara? To, że mu pomaga w śledztwie? To, że znajduje dla niego czas? Czy też to, że traktuje poważnie jego potrzebę znalezienia prezentu od rodziców?

3. PRAWDA I KŁAMSTWO

Na koniec przeglądu wartościowych psychoedukacyjnych treści obecnych w filmie *Detektyw Bruno* prezentujemy kolejny wątek, który zyskuje na znaczeniu w bieżących okolicznościach, a mianowicie temat pozorów i mijania się z prawdą. Jest on podejmowany w filmie Magdaleny Nieć i Mariusza Paleja wielokrotnie. Zaglądając za kulisy słynnego serialu, zobaczymy, jak bardzo ekranowy wizerunek sympatycznego detektywa odbiega od jego zachowania na planie zdjęciowym. Od początku będziemy także świadomi tego, że współpraca aktora z Oskarem dla tego pierwszego jest z początku jedynie męczącym zabiegiem PR-owskim, obliczonym na odzyskanie utraconej reputacji i popularności.

Podobna pozytywna ilustracja (pozory zostają w końcu obnażone, a fałsz porzucony na rzecz autentyczności) idealnie wpisuje się w palącą potrzebę kształtowania u młodych widzów krytycznego myślenia w dobie wykwitu medialnej manipulacji. Jak pokazują badania „Alfabetizm filmowy” Narodowego Centrum Kultury Filmowej, dotyczące odbioru sztuki filmowej i komunikatów medialnych, adresaci i adresatki filmu mogą mieć problem z odróżnieniem fikcji od prawdy, nie zawsze też kojarzą przekazy medialne z perswazją światopoglądową. Rozmowa na temat różnych możliwych intencji, z jakimi tworzone są podobne komunikaty, wraz z odniesieniem do perypetii filmowych bohaterów pomoże wesprzeć tak obecnie potrzebne zajęcia edukacji medialnej.

PYTANIA DO DYSKUSJI:

- Czym różni się serial o detektywie od tego, jak naprawdę wygląda życie Bruna Księżkiego?
- Czy Bruno jest podobny do granego przez siebie bohatera?
- Jaki jest Bruno dla swoich fanów?
- Jak stara się przedstawiać przed kamerą?
- Jak próbuje odzyskać popularność?
- Dlaczego Bruno podejmuje się śledztwa i współpracy z Oskarem? Jakie są jego intencje?
- Czemu służyć mają relacje ze śledztwa wrzucane przez Bruna i jego zespół do internetu?
- Czy relacje te oddają prawdziwe intencje Bruna i jego ekipy?
- Jaki wydaje się w nich Bruno?
- Jaki Bruno jest naprawdę, zanim zmieni się pod wpływem Oskara?

MATERIAŁ POMOCNICZY

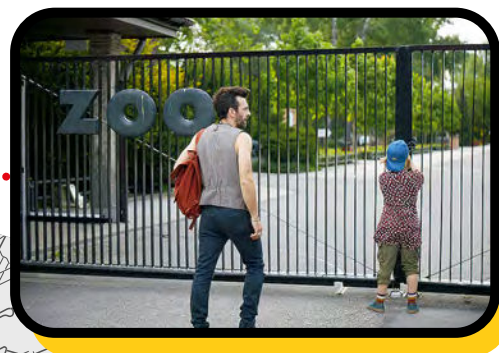
ŚLADAMI OSKARA I BRUNA

Na poniższej mapie znajdziecie zaznaczone słynne miejsca w Warszawie, które odwiedzili Oskar i Bruno. Jeśli ruszycie ich tropem, pamiętajcie, że pokonanie całej tej trasy na piechotę zajmie dużo czasu. Ma ponad 10 kilometrów!

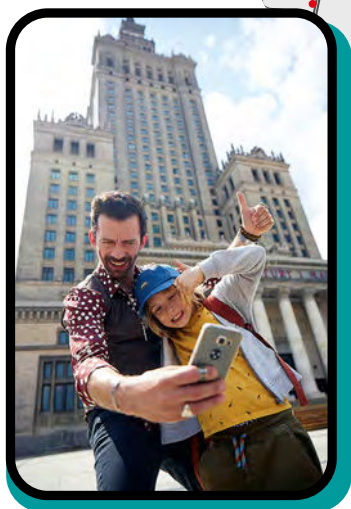
POMNIK SYRENY

Jeden z dwóch warszawskich pomników Syreny. Ten znajduje się nad samą Wisłą, gdzie ponoć mieszkała ta legendarna obrończyni stolicy.

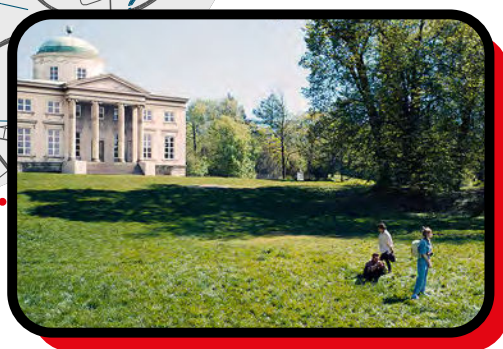
ZOO

Warszawski Ogród Zoologiczny ma już prawie 100 lat. Jego wizytówką nie są krokodyle, lecz niedźwiedzie. Przez długi czas miały wybieg tuż przy ruchliwej Alei „Solidarności”.

PAŁAC KULTURY I NAUKI

Najsłynniejszy budynek w Warszawie. Budowano go z założeniem, że ma być widoczny z każdego punktu miasta. Na jego wieży znajduje się zegar.

KRÓLIKARNIA

Pałac i rozległy park, w których dziś można podziwiać rzeźby z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie. Dawniej w tym miejscu rzeczywiście hodowano króliki.

MATERIAŁ POMOCNICZY

SPACER PO WARSZAWIE

Ta spacerowa trasa pozwoli zobaczyć wiele ciekawych warszawskich miejsc. Są one związane z historią miasta, ale też stanowią scenę dla współczesnych, publicznych wydarzeń.

Kryją również wiele tajemnic – to tu toczy się akcja większości warszawskich legend, znajdują się dzwon spełniający życzenia oraz wejścia do labiryntów staromiejskich piwnic.

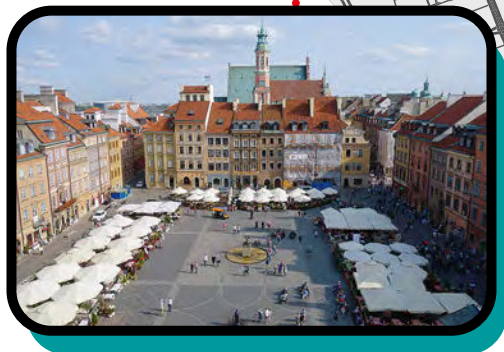
ŁAWECZKA WILLIAMA H. LINDLEYA

To miejsce upamiętnia twórcę miejskich wodociągów. Nieprzypadkowo znajduje się więc przy Multimedialnym Parku Fontann, gdzie na strugach wody wyświetlane są efektowne animacje.

PLAC ZAMKOWY

Plac przed Zamkiem Królewskim otwiera obszar Starego Miasta. Znajduje się tu słynna Kolumna Zygmunta, pomnik króla Zygmunta III Wazy, który przeniósł swoją siedzibę z Krakowa do Warszawy.

RYNEK STAREGO MIASTA

Dawne serce Warszawy. Niedgdyś na jego środku znajdował się miejski ratusz. Teraz stoi tam pomnik Syreny. Przyjrzyjcie się mu dobrze. Syrena z tego wizerunku ma dwa ogony!

PALMA NA RONDZIE DE GAULLE'A

Sztuczna palma daktylowa jest jednym ze współczesnych symboli Warszawy. Nawiązuje do nazwy Alej Jerozolimskich, które kiedyś prowadziły do żydowskiego osiedla Nowa Jerozolima.

Ławeczka Lindleya, fot. Zorro2212 CC BY-SA 3.0
Plac Zamkowy, fot. Pixabay
Rynek Starego Miasta, fot. Pixabay
Palma, fot. Pixabay

SCENERIA DLA OPOWIEŚCI – SPACER PO WARSZAWIE

Zastanówcie się, w jakich miejscach odbywa się akcja *Detektywa Bruna*. Jak one wyglądają? Jakiej sprawiają wrażenie? Czy chcielibyście je odwiedzić?

Sceneria zawsze wpływa na atmosferę opowieści. Komedia zwykle toczy się w jasnych, przyjaznych miejscach, a kryminały w ciemnych zaułkach i tajemniczych budynkach.

W doborze odpowiednich miejsc pomagają skauci (zwiadowcy) lokacji filmowych. Oni szukają plenerów i wnętrz, w których będzie kręcony film. Podczas spaceru po Warszawie wyobraźcie sobie, że jesteście takimi skautami. Z poniższych nazw gatunków filmowych wylosujcie po jednym, do którego będziecie szukać scenerii. Sфотографуйте wybrane miejsca tak, aby najlepiej pasowały do tego gatunku.

komedia romantyczna	horror
science-fiction	kryminał
film przygodowy	fantasy
film superbohaterski	film historyczny

Po powrocie do szkoły przyjrzyjcie się wykonanym zdjęciom pod kątem:

- kolorów,
- widocznych obiektów,
- natężenia światła,
- perspektywy.

Co decyduje o tym, że pasują do danej opowieści?

Słowo PERSPEKTYWA ma wiele znaczeń. Tutaj chodzi o punkt widzenia, z jakiego coś jest przedstawiane, czyli czy sfotografowaliście coś z bliska czy z daleka, od góry czy od dołu, na wprost czy pod kątem.

SCENERIA DLA OPOWIEŚCI – MOJA OKOLICA

Akcja *Detektywa Bruna* toczy się nie tylko w znanych miejscach Warszawy, ale też na przykład w studiu filmowym.

Przyjrzyjcie się poniższemu zdjęciu, które przedstawia plan fikcyjnego serialu. Przypomnijcie sobie inne sceny z filmu, które pokazują przygody zmyślonego detektywa. Jakiego typu jest to historia? Jaki ma nastrój? Co o tym świadczy?

Zastanówcie się, jakie znaczenie dla historii ma miejsce, w którym się ona odbywa. Wyobraźcie sobie, gdzie mogłyby się toczyć opowieść grozy, przygodowa albo fantastyczna. Czy przychodzą wam do głowy konkretne budynki, pomieszczenia, krajobrazy?

Weźcie aparaty fotograficzne lub smartfony i wyjdźcie w miasto! Sfotografujcie miejsca, które pasowałyby jako tła do następujących historii:

**PRZERAŻAJĄCA OPOWIEŚĆ
O STWORZE, KTÓRY STRASZY NOCĄ
SĄSIADÓW**

**PEŁNE HUMORU DZIEJE
ZWYCZAJNEJ RODZINY**

**HISTORIA MAGICZNEJ
WYPRAWY PO ZAGUBIONY SKARB**

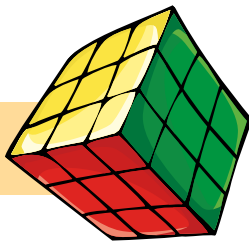
**HISTORIA LOSÓW
MIĘDZYNARODOWYCH
SZPIEGÓW**

Po powrocie do szkoły przyjrzyjcie się wykonanym zdjęciom pod kątem:

- kolorów,
- widocznych obiektów,
- natężenia światła,
- perspektywy.

Co decyduje o tym, że pasują do danej opowieści?

KARTA PRACY NR 3

W PAŁACU KULTURY I NAUKI

W trakcie wyprawy Oskar i Bruno odwiedzają Pałac Kultury i Nauki. To jeden z najświetniejszych budynków w Warszawie. Przez prawie 70 lat był również najwyższy. Dopiero w 2021 roku wyprzedził go wieżowiec Varso.

Poniżej znajdziecie ciekawostki dotyczące PKiNu (zwanego popularnie PEKINEM). Niektóre liczby zostały jednak zaszyfrowane! Aby je poznać, musicie rozwiązać łamigłówkę sudoku oraz umieścić w kratkach cyfry z odpowiednich pól, jak w poniższym przykładzie:

PAŁAC KULTURY I NAUKI POWSTAŁ W ROKU **01** **9** **05** **05**.

BUDOWA PAŁACU TRWAŁA PONAD **01** LATA.

PAŁAC MA **DIII** **AV** **7** METRÓW WYSOKOŚCI; **DII** **AIV** PIĘTRA
 NAD ZIEMIĄ I **EV** POZIOMY PIWNIC.

TARAS WIDOKOWY ZNAJDUJE SIĘ NA **DVI** **0** PIĘTRZE, CZYLI
BI **FV** **EIII** METRÓW NAD ZIEMIĄ.

00 **AI** **0** **0** **0** ROKU NA PAŁACU ZNAJDUJE SIĘ ZEGAR.
 JEGO TARCZA WRAZ ZE WSKAZÓWKAMI WAŻY **AIV** **EIV** **0** KG.

SUDOKU

SUDOKU to popularna japońska łamigłówka. Puste kratki należy wypełniać kolejnymi liczbami – w waszym przypadku od 1 do 6 – ale tak, by w żadnych kolumnie, rzędzie oraz polu wydzielonym pogrubioną linią, nie powtarzała się ta sama liczba.

Wpisane przez was cyfry znajdują się na polach oznaczonych literami i liczbami rzymskimi. Na podstawie tych oznaczeń dopasujcie właściwe liczby do informacji na poprzedniej stronie.

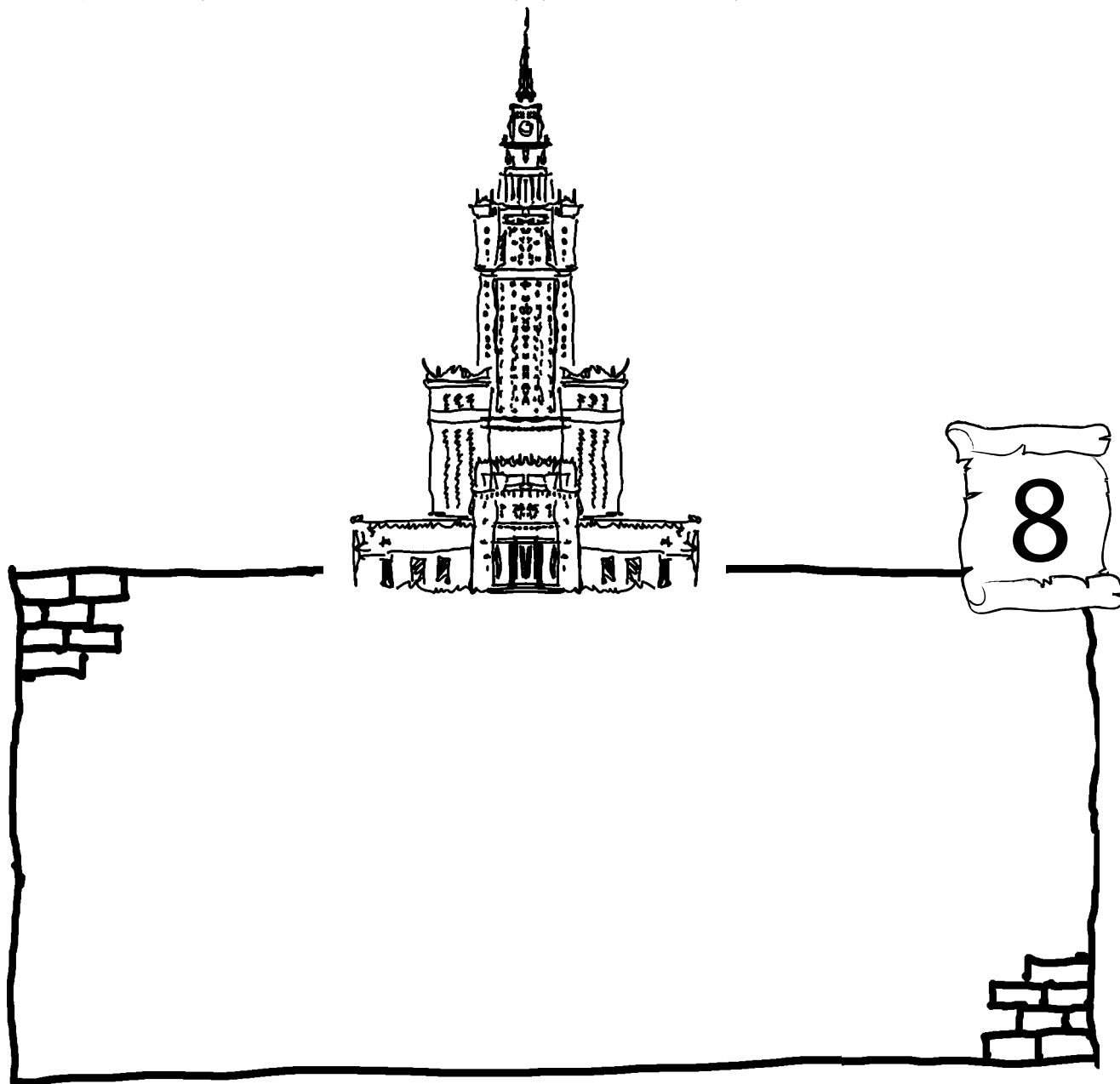
	A	B	C	D	E	F
I			4	6		5
II	6		3			2
III		6	5		4	3
IV		3	2			
V		4		5		
VI		2	1			4

W PAŁACU KULTURY I NAUKI II

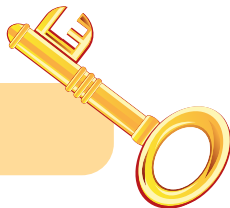
Z filmu *Detektyw Bruno* wiecie już, że w piwnicach Pałacu Kultury i Nauki mieszkają koty, a w jednym z odcinków tytułowego serialu Bruno miał tam do czynienia ze szpiegami.

Pora na waszą wyobraźnię! Narysujcie, co waszym zdaniem kryje się w pałacowych piwnicach. Porównajcie swoje prace. Czy wpadliście na podobne pomysły? Możecie też dorysować otoczenie pałacu.

DODATKOWE PYTANIA DLA UCZNIÓW:

- Czy wiecie, jakie instytucje i miejsca rozrywki znajdują się w PKiNie?
- Czy w pałacu mieszkają też inne zwierzęta niż koty?
- Dlaczego jakieś miejsce staje się wizytówką miasta? Co musi się zadziać, żeby tak się stało?

WARSZAWSKA SYRENA

Poszukując tropów do rozwiązania zagadki, Oskar i Bruno trafiają pod pomnik Syreny. Ta legendarna istota jest symbolem Warszawy. Znajduje się na herbie stolicy. W mieście znajdują się dwa jej pomniki. Ten, który odwiedzą bohaterowie, wznosi się nad Wisłą. Drugi stoi na Rynku Starego Miasta.

Przed wami zadanie na spostrzegawczość, ale też umiejętność precyzyjnego opisywania widzianego obiektu. Dokładność jest bardzo ważna w pracy detektywa!

Przyjrzyjcie się dwóm warszawskim pomnikom Syreny. W miejscu pod zdjęciami wypiszcie trzy rzeczy, którymi różnią się te przedstawienia.

SYRENA 1

SYRENA 2

RÓŻNICA 1

RÓŻNICA 2

RÓŻNICA 3

Dobierzcie się w pary. Zadaniem pierwszej osoby jest takie opisanie wybranego przez nią pomnika (samej figury, nie otoczenia), aby druga zdołała odgadnąć, o który chodzi. Następnie zmieńcie pary w ten sposób, aby każdy miał szansę opisać Syrenę.

Na koniec wspólnie zastanówcie się, która wskazówka najbardziej pomogła wam w prawidłowym odgadnięciu.

Syrena 1, fot. Maxpixel.net
Syrena 2, fot. Pixabay.com

Na Rynku Starego Miasta znajduje się kopia pomnika z XIX wieku. Oryginał był wielokrotnie niszczone, dlatego dziś można go oglądać na wystawie w Muzeum Warszawy.

DODATKOWE PYTANIA DLA UCZNIÓW:

- Czy wiecie, co to jest legenda?
- Czy znacie którąś wersję legendy o warszawskiej Syrenie?
- Czy znacie inne przykłady legendarnych stworzeń?
- Czy wiecie, dlaczego warszawska Syrena trzyma tarczę i miecz?

KARTA PRACY NR 6

RUCHOME POMNIKI

W Warszawie znajdziecie wiele pomników. Możecie je obejrzeć w trakcie wycieczki lub na fotografiach i pocztówkach. Poniżej znajdują się zdjęcia czterech bardzo znanych warszawskich monumentów.

Przed wami dwa zadania, do których wykonania będziecie potrzebowali smartfonów.

Zadanie 1. Zapozujcie tak, by jak najlepiej oddać sylwetkę wybranej postaci z pomnika. Możecie skorzystać z rekwizytów. Zróbcie zdjęcia sobie nawzajem. Komu najlepiej udało się upodobnić do osoby z pomnika?

Zadanie 2. Wyobraźcie sobie, że każda z tych rzeźb ma wbudowany mechanizm, który pozwala jej na drobne, powtarzalne ruchy. Zastanówcie się, czym i jak porusza. Czy są to ręce? głowa? a może cała sylwetka? Odtwórzcie ten ruch i nagrajcie go w krótkim klipie o długości od 3 do 5 sekund. Możecie skorzystać z narzędzia, które pozwala zapętlić wideo, np. Boomerang w Instagramie.

Porównajcie wasze nagrania.

Wiele warszawskich pomników zostało zniszczonych w czasie II wojny światowej, np. pomnik Chopina. Zostały one na nowo odlane po wojnie. Syrena ze Starego Miasta, podobnie jak król Zygmunt, przetrwała wojnę.

KARTA PRACY NR 7

NASZE AUTORYTETY

Dla Oskara fikcyjna postać detektywa Bruna jest idolem i wzorem do naśladowania. Czy też macie takie osoby – rzeczywiste lub zmyślane – które są dla was ważne?

Ktoś, kogo szczególnie cenimy, darzymy szacunkiem i liczymy się z jego lub jej opinią, jest dla nas autorytetem.

Zastanówcie się, jakie cechy powinien mieć autorytet. Sześć propozycji znajdziecie w wykreślanke. Czy zgadzacie się, że taki powinien być autorytet?

Z	E	S	U	T	S	Ż	X
U	C	Z	C	I	W	Y	O
Ż	Y	C	Z	L	I	W	Y
B	O	Z	Y	P	E	C	U
M	K	E	N	Ś	R	R	D
Q	P	R	N	U	N	P	C
G	A	Y	Y	W	Y	A	Ś
P	V	Ę	M	Ą	D	R	Y

Dopiszcie trzy inne cechy, które waszym zdaniem powinien mieć autorytet:

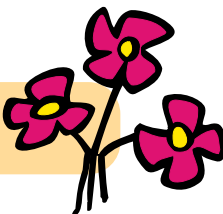
--	--	--

Poniżej znajdują się nazwy różnych zawodów, których przedstawiciele często są autorytetami dla innych. Porozmawiajcie, dlaczego tak się dzieje. Czy wasze autorytety należą do którejś z tych kategorii?

NAUKOWIEC	PISARZ	ARTYSTA	POLITYK
AKTOR	PIOSENKARZ	MYŚLICIEL	OSOBA DUCHOWNA

DODATKOWE PYTANIA DLA UCZNIÓW:

- Czy autorytetami mogą być tylko osoby powszechnie znane?
- Czy w życiu można mieć kilka autorytetów? Z czego to wynika?
- Jaka jest różnica między autorytetem a idolem?

Pod koniec swojej przygody Oskar trafia do magazynu rekwizytów filmowych.

Rekwizyt to przedmiot potrzebny w przedstawieniu teatralnym lub na planie filmowym, związany z akcją sztuki albo filmu.

Rekwizytem jest więc każda rzecz, która „odgrywa” coś w filmie lub serialu, np. młot Thora, różdżka czarodzieja, a w „Detektywie Bruno” kapelusz czy bukiet kwiatów. Rekwizyty, podobnie jak bohaterowie i scenaria, są bardzo ważne w budowaniu opowieści.

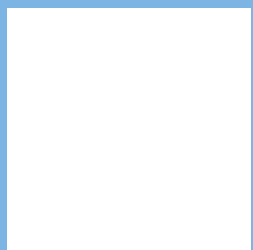
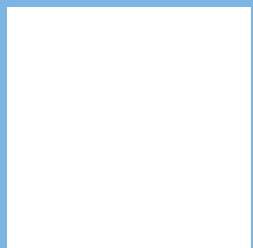
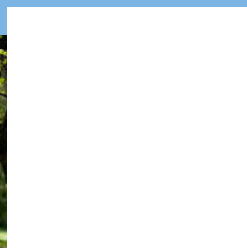
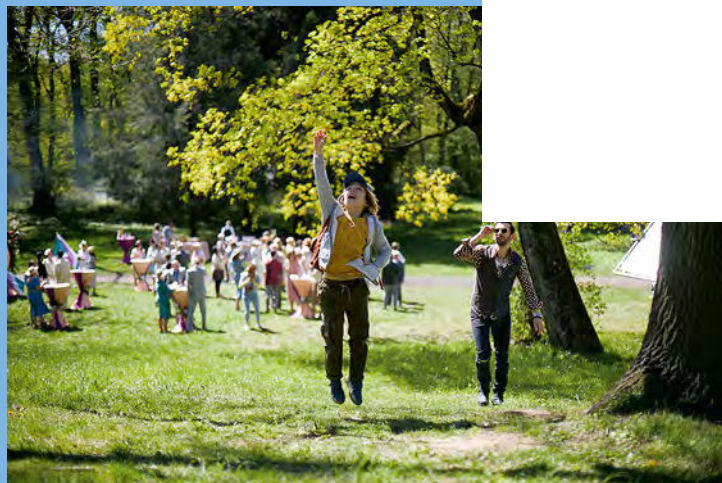
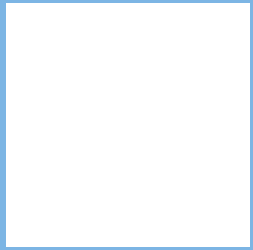
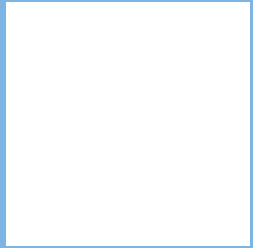
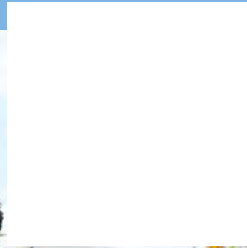
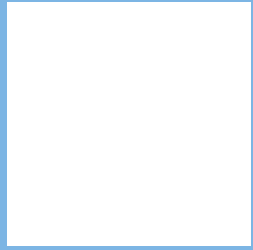
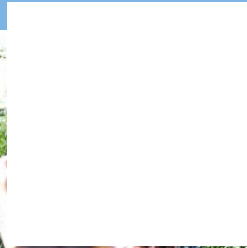
Waszym zadaniem jest stworzenie własnych historii w oparciu o rekwizyty i miejsca, które widzieliście w filmie.

Pracujcie samodzielnie lub w parach. Wytnijcie poniższe obrazki przedmiotów oraz karty miejsc. Następnie pomieszajcie i połóżcie na stole ilustracjami do dołu. Niech każdy wylosuje jedną kartę i trzy obrazki. Stwórzcie krótkie opowieści, które będą się odbywały w wylosowanym miejscu z udziałem wszystkich trzech przedmiotów.

PRZEDMIOTY

KARTY MIEJSC

Monolith Films Sp. z o.o.

Karolina Skriabin

Koordynator

Projektów Edukacyjnych

karolina.ignaciuk@monolith.pl

Tel: +48 22 122 05 33

Kom: +48 662 287 445

www.kinoklasa.pl

www.monolith.pl

**POLSKI
INSTYTUT
SZTUKI
FILMOWEJ**

Film wsparty finansowo
przez Polski Instytut
Sztuki Filmowej